

gemeente
Haarlemmermeer

	Verslag	
Onderwerp	Inkoop jeugdhulp en jeugd-ggz 2023	
Verslag van	Verkennd gesprek aanbieders – onderwerp crisis (dit verslag is geanonimiseerd)	
Vergaderdatum	2 maart 2022 van 10.00-12.00 uur	

Onderwerpen segment specifiek Crisis

1. Verblijf (crisisplaats) en Doorstroom naar vervolghulp

- De organisaties proberen in te zetten op thuisbehandeling (bijvoorbeeld IBTJ-teams en acute GGZ in de thuissituatie). Als hulp thuis onvoldoende resultaat heeft, worden cliënten geplaatst op crisislocaties. De organisaties hebben crisislocaties die gericht zijn op jeugdzorg en crisislocaties gericht op GGZ. Op de crisislocaties kunnen de jongeren 28 dagen verblijven. Bij uitzonderingen kan er verlenging worden aangevraagd, bijvoorbeeld naar een acuut korte verblijfplaats. De organisaties hebben geen last van problemen bij het aanvragen van een verlenging in Haarlemmermeer.
- Waar de aanbieders tegenaanlopen is dat er soms langer de tijd nodig is om een geschikte vervolgplek (doorstroming naar verblijf) te vinden. Het is niet altijd mogelijk om een jeugdige in ander gezin te plaatsen. Een crisisgezin kan overal in het land geplaatst worden. Als de casus vervolgens kortdurend verblijf nodig heeft moet de andere gemeente betalen. Organisaties zijn dus voorzichtig met het aannemen van crisisgezinnen die niet in de regio wonen. Bij de kortdurende pleegzorg/ kortdurend verblijf ervaren de aanbieders complicaties met het woonplaatsbeginsel (*Red. Dit punt wordt nader uitgezocht*).
- Een belangrijke stap die voorafgaand aan een plaatsing gemaakt moet worden is de bepaling of er sprake is van GGZ problematiek of Jeugd en Opvoedproblematiek. Wanneer een jeugdige bij een GGZ-aanbieder geplaatst wordt, moet er ook echt sprake zijn van GGZ problematiek bij het kind en niet bijvoorbeeld het probleem van het ontbreken van een (veilige) woonplek voor de jeugdige of het gezin. Wanneer een gezin acuut zonder woning zit is er gelukkig vaak in het netwerk wel mogelijk om samen met crisishulp een oplossing te vinden.
- Aanbieders worden ook geconfronteerd met geheime plaatsingen (dat ouders niet mogen niet weten waar kinderen geplaatst worden), daarvoor heeft een aanbieder onder andere specifieke pleeggezinnen. Het specifiek werven van

pleeggezinnen kan hiervoor een oplossing bieden, maar wordt momenteel niet vergoed.

- Pubers zijn vaak lastig plaatsbaar in (crisis)pleeggezinnen of gezinshuizen (met name jongens). Dan kijken aanbieders al snel naar opvang op een crisisgroep vanuit de jeugd en opvoedhulp, maar daar zitten voorwaarden aan gebonden. Er moet dan dus een zoektocht plaatsvinden om met andere organisaties te kijken waar een client na crisis terecht kan. Doordat problematiek van kinderen ook steeds zwaarder wordt, maakt dat terugkeer naar huis niet mogelijk is. Dan wordt het uitdaging om een geschikt pleeggezin, gezinshuis of verblijfsplek te vinden nog groter. Daardoor moeten aanbieders veel gebruik maken van specifieke werving. Deze zoektocht wordt nu nog niet betaald door de gemeente.
- Het gebrek aan vervolgplekken na een crisisplaatsing maakt dat de aanbieders te maken hebben met een capaciteitsuitdaging om goed en efficiënt te werk te gaan. De krapte op de arbeidsmarkt en de toename van vraag naar (jeugd) zorg maakt dit nog lastiger. Een aanbieder heeft goede ervaringen met crisisvaardigheidengroepen. Door gezamenlijk te werken aan crisisvaardigheden heb je een groter bereik en leren jongeren van elkaar (peerreview). Daarvan ziet de aanbieder een goed resultaat. De aanbieder ziet ook een mogelijkheid om in behandelingen meer groepsgericht te werken om de ‘pieken’ in de cliëntenstroom te verminderen.
- Daarnaast is het van belang om te kijken hoe je een integraal plan kan maken met verschillende partners om voor de lange termijn een woonplek te regelen en daarnaast behandeling. Vaak kan er van tevoren al worden ingeschat of crisis weer kan voorkomen bij een gezin, als je dan een lang termijnplan hebt kan je beter plaatsingen regelen.
- Vanuit moreel oogpunt is het voor landelijk werkende organisaties met een crisis / verblijfsfunctie niet mogelijk om enkel voor cliënten uit Haarlemmermeer bedden beschikbaar te houden.
- De aanbieders vinden het belangrijk dat er meer wordt ingezet op het preventieve stuk, dat zij al voor de uithuisplaatsing (voordat de situatie uit de hand loopt thuis) betrokken worden. Het gesprek omtrent de veiligheidsrisico's moet op tijd gevoerd worden. Onder andere met specifieke ambulante (crisis) interventies wordt geprobeerd een uithuisplaatsing te voorkomen. Aanvullend kunnen noodbedden ook bijdragen aan het voorkomen van crisis, omdat jeugdigen op eigen initiatief tijdig rust en hulp kunnen vragen. Onlangs is een locatie met 18 noodbedden heropend.

2. Hoe vaak is een GI betrokken?

- Dit loopt uiteen tussen 20% en bijna altijd, het is afhankelijk van de organisatie en het type crisisaanbod.

3. *Wat zou het ideale beeld zijn om in de inkoopronde het onderscheid tussen wonen/behandeling beter uit elkaar te halen? Missen we dingen? Wat werkt op basis van ervaringen met de SPUC gelden?*

- De aanbieders hebben behoefte aan een vereenvoudiging van de administratieve lasten. Op dit moment zijn er te veel producten. Crisis is een klein deel dat een organisatie biedt. Het heeft niet de voorkeur om crisis als apart product met aparte financiering in te kopen. De voorkeur ligt bij een integraal tarief waar crisis bij inzit. En daarnaast afspraken maken over het sturen op crisis.
- Het IBTJ is een succesvol team, het leidt tot het voorkomen van crisissen en uithuisplaatsingen en geeft aanbieders een steuntje in de rug om langer door te durven gaan met een cliënt behandelen en niet over te hoeven dragen.
- Als de gemeente een entiteit als het IBTJ zou willen introduceren als aparte identiteit moet er bestuurlijk een besluit over genomen worden. Bovendien moet men dan nadenken over hoe je zoiets kan bekostigen. Het is namelijk een bepaalde vorm van consult- en advies, waarbij geen sprake is van een toewijzing of aanmelding.
- Een ander succesvol voorbeeld is 020. Dit is een vorm van respijtzorg waar jongeren die in crisis dreigen te raken op elk moment naartoe kunnen appen, bellen of kunnen komen logeren. Jongeren hebben behoefte aan zo'n vangnet waar ze op kunnen terugvallen. Dit onderdeel mist nu in het aanbod, dit kan nu allen met de SPUC-subsidie gefinancierd worden.
- Bij specifieke werving en het zoeken van een plek voor complexe casussen hebben we financiering nodig. Want er worden wel uren en capaciteit ingestopt.
- Elke verandering van financiering betekent een verandering in de organisatie.
- Houdt daar rekening mee. Daarnaast is het belangrijk om toe te werken naar minder tijdschrijven bijvoorbeeld door voor onderdelen als ambulante spoedhulp een trajectprijs te rekenen i.p.v. minuten.

4. *Is het een idee om als gemeente één entiteit o.i.d. voor het organiseren van doorstroomplekken en crisisplekken samen met 1 strategische partner te ontwikkelen?*

- Dit heeft niet de voorkeur van de organisaties. Wanneer de gemeente één organisatie als strategische partner in de hand neemt is dit makkelijk voor de gemeente, maar er wordt door organisaties echt gewerkt in een netwerkstructuur met korte lijnen. We hebben een ordening binnen de zorg, een bepaalde infrastructuur en positionering van organisaties. Als je één aanspreekpunt wil, hoe orden je dan de eerste, tweede en derdelijnszorg? De keuzes die je daarin maakt als gemeente hebben veel impact.

Afsluiting

- De aanbieders doen een oproep om in het inkoopdocument goed te onderbouwen welke keuzes er gemaakt zijn. De organisaties willen worden meegenomen in de vertaalslag die er is gemaakt van de input van de aanbieders naar de keuzes in de inkoop. Daarnaast hebben de organisaties de voorkeur voor een simpele

aanbestedingsprocedure, zonder stapels papier. De werkdruk voor aanbieders ligt hoog. Keuzes over beleid, administratie en financiën moet integraal beschikbaar zijn, zodat aanbieders dit in samenhang kunnen beoordelen. Probeer als gemeente daarnaast zoveel mogelijk aan te sluiten bij de landelijke regelgeving omtrent administratie, financiering et cetera.

- Daarnaast is het volgens de aanbieders handig om één uitvoeringsvariant te hanteren als gemeenten (bij voorkeur inspanningsgerichte uitvoering). Op onderdelen zou de gemeente kunnen kijken naar trajectfinanciering. Ook moet de gemeente rekening houden met dat aanbieders het inkoopdocument tijdig ontvangen. Aanbieders moeten namelijk hun ICT systemen op de administratienormen aanpassen.
- De aanbieders staan open voor een dialooggerichte aanbesteding, maar met kaders en niet te intensief. Ook is het definiëren van producten bijvoorbeeld in een productenboek niet handig volgens de aanbieders. De sturing zou volgens aanbieders op organisatieniveau moeten plaatsvinden en niet op productniveau.
- Een van de aanbieders geeft aan graag een betere relatie te willen hebben met de gemeente. Er vinden veel wisselingen plaats van contractmanagers binnen Haarlemmermeer, terwijl het belangrijk is dat de contractmanagers de zorgorganisaties goed kennen.